

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2273/2551

นายสมเกียรติ จิตราวุฒิชิต ผู้ชำระบัญชีร้องขอให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ล้มละลายผู้ร้อง ขอนายปัญญา วรรณตระกูลผู้ร้อง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้คัดค้าน

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลายฯ มาตรา 119, ป.วิ.พ. มาตรา 249, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายฯ มาตรา 28, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119, พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 123, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ. 2542 มาตรา 28

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม พ.ร.บ. ล้มละลายฯ มาตรา 119 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่บุคคลซึ่งถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ทวงหนี้จะใช้สิทธิทางศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายชื่อของตนออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ ได้ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นได้มีหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องสอบสวนแล้วมีหนังสือแจ้งยืนยันจำนวนหนี้ไปยังบุคคลนั้นอีกครั้งก่อนด้วย ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าภายหลังจากผู้ร้องมีหนังสือปฏิเสธตามหนังสือทวงหนี้ของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านได้มีหนังสือแจ้งยืนยันหนี้ไปยังผู้ร้องเนื่องจากผู้คัดค้านได้นำสิทธิเรียกร้องที่ลูกหนี้มีต่อผู้ร้องออกประมูลขายโดยวิธีอื่นไปแล้วตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ตามมาตรา 123 ผู้ร้องจึงยังไม่มีความยินยอมคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ได้ ที่ผู้ร้องฎีกาขอให้ผู้คัดค้านปฏิบัติตามขั้นตอนใน พ.ร.บ. ล้มละลายฯ มาตรา 119 และขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้คัดค้านที่ทวงถามหนี้มายังผู้ร้องนั้น ล้วนเป็นฎีกาในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้ว โดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลายฯ มาตรา 28

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2543 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้เด็ดขาด ต่อมาวันที่ 21 พฤศจิกายน 2544 ผู้คัดค้านมีหนังสือทวงหนี้ถึงผู้ร้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า เมื่อผู้ร้องมีหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อผู้คัดค้านแล้วตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 119 วรรคสอง ผู้คัดค้านมีหน้าที่ต้องดำเนินการสอบสวนและทำความเข้าใจกับผู้ร้องเป็นหนี้ลูกหนี้หรือไม่ แต่ผู้คัดค้านยังมิได้ทำความเข้าใจยืนยันว่าผู้ร้องเป็นหนี้ลูกหนี้เลย กลับนำเอาสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ดังกล่าวไปขายให้แก่บุคคลภายนอกโดยผู้ร้องมิได้รู้เห็นแต่อย่างใด การกระทำของผู้คัดค้านดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย ขอให้มีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ และให้เพิกถอนสัญญาขายสิทธิเรียกร้องฉบับลงวันที่ 14 กันยายน 2546 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งยกคำร้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีล้มละลายพิพากษายืน ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีล้มละลายวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่าสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่มีต่อผู้ร้องตามหนังสือทวงหนี้ของผู้คัดค้านเป็นสิทธิเรียกร้องในมูลหนี้ค่าซื้อขายหลักทรัพย์ เมื่อผู้ร้องมีหนังสือปฏิเสธหนี้ตามหนังสือทวงหนี้ของผู้คัดค้านดังกล่าว แต่ผู้คัดค้านยังมิได้มีหนังสือแจ้งยืนยันหนี้ดังกล่าวไปยังผู้ร้องเนื่องจากวันที่ 24 กรกฎาคม 2546 ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติให้นำ

สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่ลูกหนี้มีต่อผู้ร้องออกประมวลขายโดยวิธีอื่นตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 123 เพื่อรวบรวมเงินเข้ากองทรัพย์สินของลูกหนี้ ต่อมาผู้คัดค้านได้นำสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ออกประมวลขาย และบริษัทเงินทุนเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ประมวลซื้อสิทธิเรียกร้องที่ลูกหนี้มีต่อผู้ร้องดังกล่าวได้ ผู้คัดค้านจึงทำสัญญาขายสิทธิเรียกร้องของลูกหนี้ที่มีต่อผู้ร้องให้แก่บริษัทเงินทุนเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) ตามสัญญาขายสิทธิเรียกร้องฉบับลงวันที่ 14 กันยายน 2546 ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องข้อแรกมีว่า ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 119 ได้หรือไม่ เห็นว่า ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 มาตรา 119 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่บุคคลซึ่งถูกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทวงหนี้จะใช้สิทธิทางศาลเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายชื่อของตนออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ได้ก็ต่อเมื่อ บุคคลนั้นได้มีหนังสือปฏิเสธหนี้ต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะต้องสอบสวนแล้วมีหนังสือแจ้งยืนยันจำนวนหนี้ไปยังบุคคลนั้นอีกครั้งหนึ่งก่อนด้วย หากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังมิได้มีหนังสือแจ้งยืนยันจำนวนหนี้แล้ว สิทธิที่จะร้องขอต่อศาลจึงยังไม่อาจกระทำได้ ดังนั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้คัดค้านยังมิได้มีหนังสือแจ้งความเห็นยืนยันจำนวนหนี้ไปยังผู้ร้องแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงยังไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้ร้องออกจากบัญชีลูกหนี้ของลูกหนี้ได้ ฎีกาข้อนี้ของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น ที่ผู้ร้องฎีกาขอให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ปฏิบัติตามขั้นตอนในมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2483 และขอให้เพิกถอนคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ทวงถามหนี้มายังผู้ร้องนั้นล้วนเป็นฎีกาในข้อที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลล้มละลายและวิธีพิจารณาคดีล้มละลาย พ.ศ.2542 มาตรา 28 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย" พิพากษายืน

องค์คณะ

ดิเรก อิงคินันท์ · กิตติศักดิ์ กิตติคุณไพโรจน์ · พิชัย อภิชาติอำมฤต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2273/2551>